

העליונה בשבילו עם הקדוש ברוך הוא, ועליהם נאמר דברי ריבות בשעריה, ובזמן ששתייהם הן ריבות בשבילו עם הקדוש ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא צועק אל ישראל למטה, או יחזק במעוזי יעשה שלום לי, שלום יעשה לי. שני שלומים, כנגד שתי ריבות, וקשה היא לה מהכל הפרדת הקדוש ברוך הוא ממנה, וזו מחלקת לשם שמים.

ובשנופתת, נופלת לרגליו, זהו שפתינו ותגל מרגלותיו ותשכב, ונופלת לפניו בנפילת אפים, משום שצדיק שהוא ח"י העולמים עני בגלות, וצדיק כשהוא מחוץ למקומו, נאמר בו נשקו בר פן יאנף, וכששכינה מחוץ למקומה נקראת ברייתא, הוא בן והיא ברייתא, ששבת שנוספת לעני שהוא צדיק, יום השבת ודאי, שאין לו משלו אלא נשמה יתרה שנוספת אליו בשביל השכינה, הוא נקרא מוסף שבת.

ובאותו זמן היא נקראת תוספתא, מצד של יום שבת כמה תוספות יורדים עמה לתלמידי חכמים, שנקראו נשמות יתרות. זהו שכתוב נשמת כל חי תברך את שמך יהו"ה אלהינו וכו', ואלו (סג) שנוספים לעם הקדוש בערב שבת, יורשים אותם תלמידי חכמים בימי החל, ובהם נעשה חל קדש, ואלו הם תוספות שיורדים מתוספתא.

שודאי השכינה היא תקון הגוף של הקדוש ברוך הוא, היא ברייתא כשנאמר בה ותגל מרגלותיו, והיא תוספתא מצד של ח"י העולמים, שהוא מוסף שבת, והיא משנה מצד של גוף, משנה תורה ודאי, והיא התקפה מצד של זרוע ימין המלך. זהו

בשעריה, ובזמנא דתרוייהו אינון ריבות בגיניה עם קודשא בריך הוא, קודשא בריך הוא צווח לגבי ישראל לתתא, או יחזק במעוזי, יעשה שלום לי, שלום יעשה לי (ישעיהו כז ט), תרי שלומים, לקבל תרי ריבות, וקשיא איהי לה מפלא, אפרשותא דקודשא בריך הוא מינה, ודא איהו מחלוקת לשם שמים.

וכד נפילת, נפילת לרגלוי, הדא הוא דכתיב (רות ג ט) ותגל מרגלותיו ותשכב, ואתנפלת קדמיה בנפילת אפים, בגין צדיק דאיהו ח"י עלמין עני בגלותא, וצדיק כד איהו לבר מאתריה אתמר ביה (תהלים ב יב) נשקו בר פן יאנף, ושכינתא כד איהי לבר מאתריה אתקריאת ברייתא, איהו בר ואיהי ברייתא (דף טו ע"א) דשבת דאתוסף לעני דאיהו צדיק, יום השבת ודאי, דלית ליה מדיליה אלא נשמתא יתירה דאתוסף לגביה בגין שכינתא, אתקרי איהו מוסף שבת.

ובההוא זמנא אתקריאת איהי תוספתא, מסטרא דיום שבת כמה תוספות נחתין עמה לתלמידי חכמים, דאתקריאו נשמות יתרות, הדא הוא דכתיב נשמת כל חי תברך את שמך יהו"ה אלהינו וכו', ואלין (אינון) דמתוספאן לעמא קדישא בערב שבת ירתין לון תלמידי חכמים ביומין דחול, ובהון אתעביד חול קדש, ואלין אינון תוספות דקא נחתין מתוספתא.

דודאי שכינתא איהי תקונא דגופא דקודשא בריך הוא, איהי ברייתא כד אתמר בה (רות ג ט) ותגל מרגלותיו, ואיהי תוספתא מסטרא דח"י עלמין, דאיהו מוסף שבת, ואיהי משנה מסטרא דגופא, משנה תורה ודאי, ואיהי התקפא מסטרא דזרועא ימינא דמלכא, הדא

הוא דְּכָתִיב (שמות טו) יְמִינָהּ יְהו"ה נֶאֱדָרִי בַּפֶּחַ, בַּפֶּחַ תִּרְגֹּם בְּתוֹקְפָא, הַצֶּרְכָּה אִיְהִי מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא, וּבִדְרוּעָא שִׁמְאֵלָא אֶחִיד בָּהּ, וּבִדְרוּעָא יְמִינָא אֶתְקַן בָּהּ, וַיִּמָּא קוּמִי שְׂבִי יְרוּשָׁלַם.

שְׁכַתוּב יְמִינָהּ יְהו"ה נֶאֱדָרִי בַּפֶּחַ, בַּפֶּחַ תִּרְגֹּם בְּתוֹקְפָא, הַצֶּרְכָּה אִיְהִי מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא, וּבִדְרוּעָא שִׁמְאֵלָא אֶחִיד בָּהּ, וּבִדְרוּעָא יְמִינָא אֶתְקַן בָּהּ, וַיִּמָּא קוּמִי שְׂבִי יְרוּשָׁלַם.

וְעוּד מִסְטָרָא דִימִינָא אִיְהִי תוֹקְפָא לְבַר נֶשׁ, וּמִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא יְהִיב לֹוֹן צֶרְכִיָּהוּן בְּאַרְע מְדַבְרָא, שְׂאֵלָה אִיְהִי בְּפוּמָא דְמִלְכָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (דברים לב ז) שְׂאֵל אָבִיךָ, וַתִּיּוֹבְתָא לְגַבִּיָּה הִדָּא הוּא דְכָתִיב וַיִּגְדֶּךָ, וּבָהּ בַר נֶשׁ שׁוֹאֵל פְּעֻנָן וּמְשִׁיב פְּהֵלְכָה.

וְעוּד מִסְטָרָא דִימִינָא אִיְהִי תוֹקְפָא לְבַר נֶשׁ, וּמִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא יְהִיב לֹוֹן צֶרְכִיָּהוּן בְּאַרְע מְדַבְרָא, שְׂאֵלָה אִיְהִי בְּפוּמָא דְמִלְכָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (דברים לב ז) שְׂאֵל אָבִיךָ, וַתִּיּוֹבְתָא לְגַבִּיָּה הִדָּא הוּא דְכָתִיב וַיִּגְדֶּךָ, וּבָהּ בַר נֶשׁ שׁוֹאֵל פְּעֻנָן וּמְשִׁיב פְּהֵלְכָה.

שְׁמַעְתָּתָא אִיְהִי בְּלַפָּא דְתַמָּן מַחְשְׁבָהּ, תִּיקוּ אִיְהִי כַד אֶסְתַּלַּק מִלְכָּא מִינָהּ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (תהלים לט ג) נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָהּ הַחֲשֵׁתִי מְטוּב, וּבָהּ צְלוּתָא בַחֲשָׁאִי, וְכַד אִיְהוּ תִיקוּ אֶתְמַר בָּהּ (משלי א כח) אָז יִקְרָאנְנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

שְׁמַעְתָּתָא אִיְהִי בְּלַפָּא דְתַמָּן מַחְשְׁבָהּ, תִּיקוּ אִיְהִי כַד אֶסְתַּלַּק מִלְכָּא מִינָהּ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (תהלים לט ג) נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָהּ הַחֲשֵׁתִי מְטוּב, וּבָהּ צְלוּתָא בַחֲשָׁאִי, וְכַד אִיְהוּ תִיקוּ אֶתְמַר בָּהּ (משלי א כח) אָז יִקְרָאנְנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

בַּד שְׂרִיא בָּהּ יְהו"ה אֶתְקַרִיאת הַגְּדָה, בָּהּ הוּא זְמַנָּא אָז תִּקְרָא וַיְהו"ה יַעֲנֶה, שְׁטָה אֶתְקַרִיאת כַּד לֹא יְהִי קוּשְׂיָא וּמַחְלָקְתָּ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (ישעיה מ ד) כָּל גִּיא יִנְשָׂא וְכָל הַר וּגְבֻעָה יִשְׁפְּלוּ, וְהָיָה הָעֵקֶב לְמִישׁוֹר, פְּסָק אֶתְקַרִיאת מִכְּמָה גְּוֹוִינָן, אִית בְּנֵי נֶשָׂא דְמִשְׁתַּדְּלִין בְּאַוּרִייתָא דְבַעַל פָּה לְשִׁמְהָ, וְאַיְנוּן בְּעַלֵי אֻמְנֹת לְגַבְיָהּ, אִית דְּפִסְקִין בָּהּ אֲבָנִין פְּטוּרִין וְסִלְעִין תְּקִיפִין, וְלִבְתַּר דְּפִסְקִין לֹוֹן מְתַקְנִין לֹוֹן בְּכֻמָּה פְּרוּקִין, וְעַלִיָּיהוּ אֶתְמַר (דברים כז ו) אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה, וְעַבְדִּין בָּהוּן כְּמָה בְּנִינִין לְמִלְכָּא וְלְמִטְרוֹנִיתָא לְדִיִּירָא בִינֵיהוּ.

בַּד שְׂרִיא בָּהּ יְהו"ה אֶתְקַרִיאת הַגְּדָה, בָּהּ הוּא זְמַנָּא אָז תִּקְרָא וַיְהו"ה יַעֲנֶה, שְׁטָה אֶתְקַרִיאת כַּד לֹא יְהִי קוּשְׂיָא וּמַחְלָקְתָּ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (ישעיה מ ד) כָּל גִּיא יִנְשָׂא וְכָל הַר וּגְבֻעָה יִשְׁפְּלוּ, וְהָיָה הָעֵקֶב לְמִישׁוֹר, פְּסָק אֶתְקַרִיאת מִכְּמָה גְּוֹוִינָן, אִית בְּנֵי נֶשָׂא דְמִשְׁתַּדְּלִין בְּאַוּרִייתָא דְבַעַל פָּה לְשִׁמְהָ, וְאַיְנוּן בְּעַלֵי אֻמְנֹת לְגַבְיָהּ, אִית דְּפִסְקִין בָּהּ אֲבָנִין פְּטוּרִין וְסִלְעִין תְּקִיפִין, וְלִבְתַּר דְּפִסְקִין לֹוֹן מְתַקְנִין לֹוֹן בְּכֻמָּה פְּרוּקִין, וְעַלִיָּיהוּ אֶתְמַר (דברים כז ו) אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה, וְעַבְדִּין בָּהוּן כְּמָה בְּנִינִין לְמִלְכָּא וְלְמִטְרוֹנִיתָא לְדִיִּירָא בִינֵיהוּ.

אִית פְּסָקוֹת דְּאַיְנוּן לְבוּשֵׁין דְּמִטְרוֹנִיתָא, וְחֲתִכִּין לֹוֹן לְכֻמָּה סְטָרִין, וְלִבְתַּר מְתַקְנִין לֹוֹן בְּכֻמָּה פְּרוּקִין, לְאַתְחִזָּא בָּהוּן מִטְרוֹנִיתָא קָדָם מִלְכָּא, בָּהּ הוּא

וַיִּשׁ פְּסָקוֹת שְׁהוּן לְבוּשֵׁי הַגְּבִירָה, וְחֲתִכִּים אֻתְּם לְכֻמָּה צְדָדִים, וְאַחַר כֶּן מְתַקְנִים אֻתְּם בְּכֻמָּה פְּרוּקִים, שְׁתַּרְאָה בְּהֵם הַגְּבִירָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ. בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּרְאִיתָּהּ לְזָכַר בְּרִית עוֹלָם, וְאַלּוּ הֵם

מְתַקְנִין לֹוֹן בְּכֻמָּה פְּרוּקִין, לְאַתְחִזָּא בָּהוּן מִטְרוֹנִיתָא קָדָם מִלְכָּא, בָּהּ הוּא